

щето на Австрия — ври, но не ще се пръсне. Князът казалъ на г-жа Каравелова, какво азъ тукъ съмъ изучавалъ ржкописитѣ и търсѣлъ известия за българската корона. Каравеловъ мисли, че Гюзелевитѣ работи би ги свършилъ за 10 дена, работи, поти се цѣлъ день, нищо не излиза отъ това. Азъ се изказахъ противъ Брадела като инспекторъ, и Каравеловъ сжщо. Вжтрешността на Сърбия. Овчарското куче. Дома. Beobachtungen über die obere Baumgrenze [наблюдения върху горната граница на дърветата]. — „Марица“ пише, че рускитѣ топографи измѣрили рилскитѣ върхове: Еленинъ връхъ (съ кръстъ), Сейменски връхъ, Попова шапка 8400', Гюмрукъ чалъ 7830', Витоша 7000'. — Вечерята съ Каравелова и жена му отидохме у игумена, гдето видѣхме грамотата. Радикалнитѣ идеи на Каравелова. — Следъ вечеря азъ бѣхъ преводачъ между княза и Каравелова за русина Юстицкий, да се назначи само „исполняющъ должность“ прокуроръ, докато се узнае мнението на руското правителство, за да не изникне пакъ нѣкое недоразумение. Каравеловъ е съгласенъ.

18/30 юлий, петъкъ. Сутринята Каравеловъ дойде у мене, азъ бѣхъ in albis [по бѣли дрехи]. Закусихъ съ него. Князътъ е на ловъ съ De Martino, не убили нищо — видѣли отдалече сърнитѣ. Пандуритѣ безъ съмнение презъ нощта преди това сж прогнали дивича, за да имъ не избѣгне печеното, това сж „ausgepichte macedonische Strassenräuber und Wegelagerer [изпечени македонски пладнешки разбойници и нехранимайковци]. Преди пладне бѣхъ у Каравелова въ неговата келия, у дѣдо Мелетия. Писа ми геологътъ Тоула отъ Виена за своя планъ да пропжтува западния Балканъ, въ вестницитѣ било пълно съ известия за размирици въ България, разбойници и т. н. Азъ му отговорихъ, че по заповѣдь на Каравелова ще бжде къмъ него аташиранъ Златарски. Говорихме много за Ями Буе, за научно списание, пжтувания по България. Аграрна комисиия въ Кюстендилско, ще отиде Каравеловъ, Сарафовъ и азъ! Той си замина на 11 часа.

Подиръ обѣдъ De Martino получи шифрована телеграма и нѣмайки при себе си шифъра, трѣбваше да се върне въ София. Tristesse [жалко]. — Следъ пладне писахъ прошение на дѣдо Ильо по негова молба до княза за пенсия, у Константиновича, познавалъ Янко, Павелъ, братовчеда и т. н. Цеко, каже, е убивалъ само свраки и никога не е стрелялъ съ пищовъ. За Кресна планина, Пиринъ, помашкитѣ села. Бѣласица, Малешевско и Пеанешко; убиването на сина му въ Осоговскитѣ планини (избѣгалъ отъ затвора въ Кюстендилъ, гдето билъ затворенъ по подозрение, и при бѣгането билъ застрелянъ отъ войницитѣ на доброволческата дружина). Лъжливостта на българитѣ. Какъ въ Кюстендилъ крали държавни турски принадлежности следъ заминаването на турцитѣ и какъ следъ това ги скжпо продавали на руситѣ.